

[Steen Folke]

nok mene, at ministeren har et særligt ansvar, og jeg vil i hvert fald sige, at der også er en vis kutyme for, at det i praksis kommer til udtryk.

Det er ikke, fordi jeg ønsker en alenlang debat på baggrund af de konkrete forslag og slet ikke en gentagelse af alt det, der er blevet sagt i den debat, der er gået forud, men der er faktisk tale om nogle konkrete forslag, og dem synes jeg man burde tage stilling til.

For vores vedkommende vil vi gerne tage stilling til det forslag, som det radikale venstre har udarbejdet, og som vi et langt stykke har sympati for. Det gælder både de punkter, der er sat op som punkter i selve beslutningsforslaget, punkterne 1-4, og det gælder ikke mindst den konkrete udmøntning af en række af disse forslag, der ligger i bemærkningernes afsnit IV med overskriften »Præcisering af væsentlige principper«. Vi er i store træk enige med det radikale venstre i de punkter, det har sat op her. Vi synes nok, at der kunne strammes op nogle steder. Der lå også i den dagsorden, jeg fremsatte lidt tidligere i debatten, en lille opstramning i forhold til de ting, de radikale selv har fremsat her, det vil jeg gerne erkende, men min forventning var alligevel, at vi kunne få radikal støtte, og det blev da også udtrykt.

F.eks. om 1 pct.-målsætningen. Der står blot her, at man skal sigte på at nå det. Der står ikke noget årstal. Det ville være godt at få sat på f.eks. 1990, som jeg synes må være det relevante årstal. Det er altså et punkt, hvor jeg nok mener man kunne stramme op – uden i øvrigt at ændre sigtet med forslaget.

De andre punkter blandt hovedpunkterne i beslutningsforslaget er vi enige i, dem har jeg sådan set ikke yderligere kommentarer til.

Hvis man ser på bemærkningerne, er det klart, som hr. Riishøj var inde på, at det radikale venstre altså også er et borgerligt parti – med på mange måder progressive synspunkter netop om u-landsbistand. Det skinner igennem nogle steder i bemærkningerne. Det gælder bl.a. alt det, der drejer sig om dansk erhvervslivs fremstød i u-landene, som de radikale har sympati for og gerne vil støtte osv. osv. på forskellig måde. Vi er unægtelig mere skeptiske over for hele den del af forslaget – eller rettere det, der står i bemærkningerne. Der står i bemærkningerne, at de radikale ikke mener, at der skal ændres

ved loven om internationalt udviklingssamarbejde. Det lå derimod i den dagsorden, vi fremsatte før, at vi mener, der bør ske en ændring af målsætningsparagraffen. De radikale sagde, at de godt ville støtte dagsordenen. Jeg håber da også, at der deri i og for sig ligger en støtte til det efter min mening meget væsentlige: at få præciseret bistandens sigte gennem en ændring af målsætningsparagraffen.

Vores eget forslag er unægtelig langt mere vidtgående end det radikale venstres forslag, og det er, vil jeg gerne understrege og erkende, også langt mere vidtgående end det, Ole Bang-udvalget har fremsat. Det forsøgte vi at udmønte stort set i det dagsordensforslag, som var til afstemning her for lidt siden. Vores eget forslag her i 15 punkter går langt videre end den dagsorden, og så vil jeg alligevel sige, at vores eget forslag går ikke så langt, som vi i og for sig kunne, på nogle væsentlige punkter.

Det er bl.a. spørgsmålet om valget af hovedmodtagerlande, som efter vores mening er et helt centralt problem for den danske u-landsbistand. Det er afgørende for, om det kan lykkes at realisere den fattigdomsorienterede målsætning og linje for bistanden, hvilke lande man samarbejder med. Mulighederne er ikke lige gode, mildt sagt, i alle lande; der er nogle lande – deriblandt nogle af Danmarks nuværende hovedsamarbejdslande – hvor mulighederne er uhyre dårlige. Jeg har nævnt Bangladesh og vil gerne gøre det igen. Der er andre lande, hvor mulighederne er langt bedre. Jeg har nævnt – og vil gerne gøre det igen – Zimbabwe, Angola, Moçambique, Vietnam, Nicaragua. Det er et meget centralt problem. Vi mener, at man så hurtigt som muligt skulle omlægge bistanden, sådan at man i højere grad gav den til nogle lande, hvor man har mulighed for at realisere i praksis den fattigdomsorienterede linje, som et flertal tilslutter sig i ord, og som man i et vist omfang også har administreret eller søgt at administrere dansk u-landsbistand efter i de seneste år. Det er efter vores mening et væsentligt punkt.

Et andet væsentligt punkt, som ikke blev debatteret særlig meget under den foregående debat, næsten slet ikke, er spørgsmålet om bistand til befrielsesbevægelser. Vi mener, at der bør kunne gives bistand direkte til befrielsesbevægelser. Det gør Sverige. Hvorfor